

ת"פ 49394/08/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 49394-08-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד שירלי אחיון
	ועוה"ד שירה מלול דבש מתביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עוה"ד לאה צמל
	מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם והמתלוננת גרושים ולהם ילדה משותפת. ביום 29.6.2022 בשעת ערב, על רקע סכסוך בין הנאשם למתלוננת בעניין הסדרי ראייה, התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה שיפוצץ אותה אם תתקרב אליו, איים שאינו רק מאיים אלא מבצע, שהמתלוננת תקבל את המכה שלה ושתשלם על הכל. עוד איים כי אם תתקרב המתלוננת לביתו ישפוך עליך מסיר שומנים או משהו אחר וכי הדבר מאוד מסוכן.

מהלך הדין

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום ושליחת הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר, מבלי שהגיעו להסכמה עונשית. הסניגורית ביקשה כי שירות המבחן יבדוק גם את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, לאחר שביקשתי תסקיר משלים לאחר ששמעתי את עמדת הצדדים במסגרת הטיעונים לעונש.

4. מהתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בשנות בחמישים לחייו, כיום עובד כטבח, לאחר שעבד כעשרים שנה כטבח במשטרת ישראל, ובעקבות פתיחת תיק זה פוטר לדבריו מעבודתו. שירות

עמוד 1

המבחן תיאר את ילדותו המורכבת של הנאשם, שהשפיעה על מאפייניו ותפקודו בהמשך. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, שירת שירות צבאי מלא ולאחר מכן השתלם בתחום הטבחות. את המתלוננת הכיר בשלב מאוחר בחייו, והשניים היו נשואים תקופה לא ארוכה, ולהם בת משותפת כבת שש כיום, הרואה את אביה בהתאם לזמני שהייה מוסכמים. כיום הקשר בין הנאשם למתלוננת קונקרטי ומתרכז סביב צרכי ילדתם המשותפת. שני בני הזוג לשעבר תיארו לשירות המבחן מערכת יחסים מורכבת בה שניהם קינאו זה לזה ונהגו זה בזה בחוסר סבלנות. נשללה אלימות פיזית. הנאשם קיבל אחריות מסוימת למעשים ושירות המבחן סבר שהנאשם נוקט עמדה קורבנית ולכן מצמצם ממעשיו. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול והוא שלל נזקקות טיפולית אך נכון היה לעבור טיפול, אך בסופו של דבר לא נמצא מתאים לכך בשל עמדותיו. בסופו של דבר שירות המבחן סבר שרמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם גבוהה ללא טיפול, ובהיעדר נזק קונקרטי לא המליץ על ביטול ההרשעה. לצד זאת המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 180 שעות וכן הטלת מאסר מותנה.

5. לאחר שהסברתי לנאשם מה נדרש ממנו להבנותי, שבתי והפינתי אותו לשירות המבחן. בתקופת הדחיה לא נפתחו תיקים חדשים ומידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן גברה וקבלת אחריותו השתפרה. הוא נמצא מתאים לטיפול למניעת אלימות במסגרת "יד שרה" ואף השתלב בטיפול זה. שירות המבחן שוחח שוב עם המתלוננת שמסרה שאינה חשה מאוימת עוד מן הנאשם, אך חששה שאם תהיה מעורבת במערכת יחסים חדשה, הדבר עלול לעורר את הנאשם כבעבר. שירות המבחן עמד שוב על מאפייניו של הנאשם וסבר שנוכח הירתמותו לטיפול והיות מקום עבודתו עוגן יציבות המבטיח המשך יציבות לעתיד, יש מקום לשנות מהמלצתו. לכן המליץ להטיל על הנאשם 180 שעות של"ץ לביצוע בבית אבות "נופי קטמון" ובמקביל המליץ להטיל עליו צו מבחן שיבטיח המשך פיקוח ע"י שירות המבחן והבטחת טיפול ייעודי. בנוסף שינה שירות המבחן את המלצתו ביחס לביטול ההרשעה והמליץ לבטלה, מחשש לפגיעה במקור תעסוקתו.

ראיות וטיעונים לעונש

6. באות כוח המאשימה בשני המועדים בהם נשמעו טיעונים לעונש, עמדו על עמדה עונשית שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 8 חודשים, ועתרו להטיל מאסר בעבודות שירות. הן עמדו על הותרת ההרשעה על כנה משום שסברו שנסיבותיו של מקרה אינן מתאימות לביטול ההרשעה. מנגד ביקשה עו"ד צמל להיעתר להמלצת שירות המבחן בתסקירו הסופי.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם עליו להתחשב בעקרון ההלימה הנגזר מן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות העבירה ומידת אשמה של הנאשמת וממדיניות הענישה הנוהגת.

8. **אשר לערכים המוגנים**, עבירת איומים נועדה לפגוע באוטונומיה של הפרט, זכותו לנהל את חייו חופשי מאונס וכפיה, בשלווה ומתוך היעדר פחד פן יבולע לו אם יעשה או יימנע ממעשה כלשהו. בענייננו מידת הפגיעה

בערכים המוגנים נמוכה.

9. **אשר לנסיבות המקרה**, הנאשם איים על גרושתו על רקע ביצוע הסדרי הראייה עם ילדתם המשותפת. איומים מסוג שהושמעו אינם קלי ערך, ופגעו בתחושת הביטחון של המתלוננת. הנאשם אחראי למעשים וצריך היה להימנע מהם. בפועל נגרם נזק למתלוננת מעצם אמירת הדברים והבהלה שנגרמה לה. פוטנציאל הנזק מעבירת איומים במיוחד בהקשר של יחסים זוגיים בהווה ובעבר, ידוע ומוכר לצערנו.

10. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, זו מגוונת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ונסיבותיו של כל עושה.

א. רע"פ 2604/22 **מגן נ' מ"י** (מיום 28.4.2022) - במקרה זה איים הנאשם על שכן בגין מוזיקה רועשת שהשמיע, וזאת כשהוא חמוש בסכין. אושר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה נוסף;

ב. רע"פ 1524/22 **כהן נ' מ"י** (מיום 8.3.2022) - אושר עונש של מאסר מותנה למי שהטריד ואיים טלפונית מספר פעמים.

ג. רע"פ 8253/18 **ינאי נ' מ"י** (מיום 25.11.2018) - במקרה זה איים הנאשם על שופט, בת זוגו ובא כוחה במסגרת הליך משפטי. אושר מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

11. **מתחם העונש ההולם** צריך לעמוד בענייננו על מאסר מותנה ו/או של"ץ או שניהם גם יחד, ועד 6 חודשי מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

12. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שקיבל אחריות למעשיו וחסך את העדת המתלוננת. כיום שני הצדדים מדווחים על קשר קונקרטי ביניהם בנוגע לבתם המשותפת. אינני שותף למסקנת שירות המבחן לגבי רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם כפי שהתבטאה בתסקיר הראשון, שכן הדבר אינו מתיישב עם קורות חייו של הנאשם והתנהלותו הנורמטיבית לאורך שנים, ועם אופיו הממוקד של האירוע, בין היתר בשים לב לעמדת המתלוננת. עמדתו של הנאשם השתנתה לחיוב ביחס לקבלת אחריות לעבירה וכן ביחס להשתלבות בטיפול והדבר יזקף לזכותו. בסופו של יום עדכן שירות המבחן את עמדתו, והמליץ בהתאם, ובצדק, על דרך ענישה טיפולית.

ביטול הרשעה

13. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא

מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לנסיבות, אין מדובר בדברים קלי ערך, אך גם אין מדובר בנסיבות שחומרת יתירה, בהתחשב בעבירות מסוג זה אליהן נחשף בית המשפט בכל יום. לכן הנסיבות מאפשרות ביטול הרשעה. אשר לתנאי השני, בעניינו הקונקרטי של הנאשם התברר כי עצם פתיחת התיק גרם לאובדן עבודתו במשטרה והוא החליף מקום עבודה. יש סבירות לא קטנה, כי הותרת ההרשעה על כנה תביא לאובדן פרנסתו גם במקום הנוכחי. אני סבור שבכך, ונוכח טיב המעשה כאמור, נוכח גילו של הנאשם ועיסוקו לאורך שנים באותו תחום עיסוק, ונוכח המלצת שירות המבחן, יש מקום לבטל את ההרשעה כפי שאני מורה.

המיקום במתחם

14. יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי.

גזירת הדין

15. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 180 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת בית אבות "נופי קטמון" ע"פ התוכנית שהכין שירות המבחן, אותה אני מאשר. העבודות יחלו לא לפני 10.2.2024;
- ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ג. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.2024;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הוזהר כי אם לא יקיים את צו המבחן וצו השל"ץ כנדרש ניתן יהיה לפתוח מחדש את שאלת ההרשעה והעונש ולהטיל עליו כל עונש חלופי.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

בטלפון: *35592 או 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

תשלומים ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שלא קיימים עיקולים וקיימת יתרת זכות, ניתן להשיבה למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.